

Pożegnaliśmy ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego

Na miejscu wiecznego spoczynku, członkowie Stowarzyszenia Osób Represjonowanych w Stanie Wojennym złożyli wiązanek kwiatów opatrzoną napisem **Niezlomnemu księdzu – przyjaciele z rzeszowskiej „Solidarność”**

9 stycznia 2024 roku zmarł ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski, kapłan Archidiecezji Krakowskiej, prezes Fundacji im. Brata Alberta. Jako początkujący kapłan bez reszty angażował się we współpracę z podziemną „Solidarnością” i duszpasterstwo na tym polu. Współpracował z ks. Kazimierzem Jancarzem. W 1988 brał udział jako duszpasterz robotników w strajku w Hucie im Lenina. Przez wiele lat zaangażowany był w walkę o upamiętnienie ofiar ludobójstwa Polaków na Kresach.

W kościele parafialnym w Radwanowicach odprawiona została msza św. pogrzebowa, a obrzędy ostatniego pożegnania odbyły się na cmentarzu parafialnym w Rudawie. Członkowie Stowarzyszenia Osób Represjonowanych w Stanie Wojennym: Wanda Minicka-Wojturska, Stanisława Starzak i Wojciech Buczak wzięli udział w ostatniej drodze ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego.

red.

Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski katolicki duchowny obrządków ormiańskiego i łacińskiego. W PRL działacz opozycji antykomunistycznej, kapelan podziemnej „Solidarność”. Opiekun niepełnosprawnych – prezes Fundacji im. Brata Alberta. Historyk Kościoła, zwolennik lustracji duchownych; publicysta, rzecznik upamiętnienia ofiar i potępienia sprawców ludobójstwa dokonanego na Kresach Wschodnich przez nacjonalistów ukraińskich.

Urodził się w Krakowie w 1956 r. Matka, z ormiańskiej rodziny Isakowiczów, osiadła na Kresach

Wschodnich, była nauczycielką. Ojciec, Jan Zaleski, urodzony w Monasterzyskach, woj. tarnopolskie, był językoznawcą, docentem w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie.

W 1975 r. Tadeusz Isakowicz-Zaleski wstąpił do seminarium duchownego, które ukończył po przymusowej dwuletniej przerwie na odbycie służby wojskowej. Pracę magisterską napisał pod kierunkiem ks. prof. Bolesława Kumora. W 1983 r. przyjął święcenia kapłańskie.

W czasie studiów związany z opozycją demokratyczną, m.in. Studenckim Komitetem Solidarności, a następnie z podziemną „Solidarnością”. Kolportował wśród duchownych pisma drugiego obiegu, współredagował „Krzyż Nowohucki” (jako Jacek Partyka). Działał w prowadzonym przez ks. Kazimierza Jancarza Duszpasterstwie Ludzi Pracy w Nowej Hucie-Mistrzejowicach. W 1985 dwukrotnie pobity przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa (zob. dokumentalny film Macieja Gawlikowskiego „Zastraszyc księdza”). W 1988 r. kapelan strajku w Hucie im. Lenina. Członek honorowy Komisji Zakładowej NSZZ Solidarność. Angażował się też w działalność dobroczynną i pomoc niepełnosprawnym.

W 1987 był współzałożycielem Fundacji im. Brata Alberta, zajmującej się osobami upośledzonymi umysłowo, prowadzącej schronisko w podkrakowskich Radwanowicach. Dziś w jej ramach działa 30 ośrodków terapeutycznych w całej Polsce.

Od lat 90. uczestnik i organizator konwojów humanitarnych do krajów byłej Jugosławii, Czeczenii, Albanii, na Ukrainę.

Od 2000 r. był duszpasterzem środowiska polskich Ormian w Kra-

kwowie, od 2009 r. proboszczem parafii ormiańskokatolickiej w Gliwicach, obejmującej południową Polskę.

Autor głośnej książki „Księża wobec bezpieczeństwa. Na przykładzie archidiecezji krakowskiej”, za którą w 2007 r. otrzymał Nagrodę Literacką im. Józefa Mackiewicza, oraz autobiografii „Moje życie nielegalne”.

Wydał szereg publikacji z dziejów kościoła ormiańskiego, m.in. „Arcybiskup ormiański Izaak Mikołaj Isakowicz »Złotousty« (1824–1901). Duszpasterz, społecznik i patriota” i „Słownik biograficzny księży ormiańskokatolickich i księży rzymskokatolickich pochodzenia ormiańskiego w Polsce w latach 1700–2000”.

Przedmiotem jego szczególnego zainteresowania było ludobójstwo dokonane przez rząd turecki w 1915 roku na Ormianach oraz ludobójstwo dokonane przez OUN-UPA w czasie II wojny światowej na Kresach Wschodnich. Autor książki „Przemilczane ludobójstwo na Kresach”, Kraków 2008.

W 2006 r. za działalność opozycyjną odznaczony przez prezydenta

Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2007 r. laureat Nagrody Rzecznika Praw Obywatelskich im. Pawła Włodkowica i nagrody „Niezależnej Gazety Polskiej” im. św. Grzegorza I Wielkiego za „szczególny wkład w obronę prawdy w życiu publicznym”.

W 2010 r. laureat Nagrody Kustosza Pamięci Narodowej, przyznawanej przez Instytut Pamięci Narodowej.

W 2016 r. odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności.

W 2019 r. odznaczony przez prezydenta Andrzeja Dudę Medalem Stulecia Odzyskanej Niepodległości oraz Medalem „Pro Bono Poloniae”, odznaką okolicznościową z okazji stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości, przyznawaną przez Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Za swoją wszechstronną działalność otrzymał również szereg innych odznaczeń, w tym Order Uśmiechu od niepełnosprawnych dzieci.

źródło: IPN

Zmarł Zbigniew Muła, działacz NSZZ „Solidarność” rzeszowskiego Kruszego, odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności postanowieniem Prezydenta RP nr 543/2015.

Śp. Zbigniew Muła od 1970 r. pracował jako ślusarz w Rzeszowskim Przedsiębiorstwie Produkcji Kruszywa i Usług Geologicznych „Kruszgeo”. W październiku 1980 r. wszedł w skład Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy, a następnie został wybrany wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej tego związku zawodowego. Ze względu na zaangażowanie w działalność związkową został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa w dniach od 13 grudnia 1981 r. do 16 marca 1982 r. Po zwolnieniu z internowania był podejrzewany o nielegalną działalność i poddany inwigilacji przez funkcjonariuszy SB. Był inwigilowany przez Służbę Bezpieczeństwa w latach 1981-1985.

Przez wiele lat mieszkał w USA, tam też w 2018 r. odebrał z rąk Konsula RP w Nowym Jorku Krzyż Wolności i Solidarności. W ostatnich latach powrócił do Polski, to wtedy TVP 3 Rzeszów nagrała o nim reportaż „pt. Wilczy bilet”.

Rodzinie i bliskim śp. Zbigniewa MUŁY wyrazy szczerego współczucia

składają
Roman Jakim, przewodniczący wraz z Członkami Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”
oraz
Bogusław Płes, przewodniczący wraz z Członkami Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Kruszego

Rodzinie i bliskim śp. Marii ADAMSKIEJ wyrazy szczerego współczucia

składają
koleżanki i koledzy z Koła Emerytów „S” w Strzyżowie
oraz Anna Dziadek, przewodnicząca Oddziału Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność” w Strzyżowie

Wydawca: Region Rzeszowski NSZZ „Solidarność”, ul. Matuszczaka 14, 35-083 Rzeszów, www.solidarnosc.rzeszow.org.pl
Red.: Monika Lubowicz, 17 850 14 42, serwis.rzesz@solidarnosc.org.pl
Zdjęcia: Żaklin Kocaj-Szeliga oraz archiwa ZR